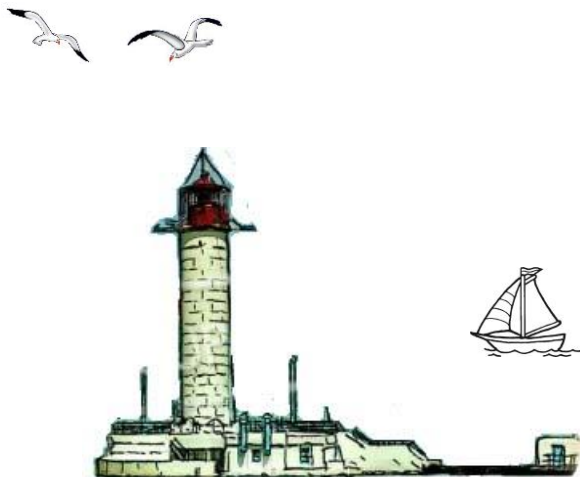

МИНИСТЕРСТВО ЗДРАВООХРАНЕНИЯ УКРАИНЫ
ГП УКРАИНСКИЙ НИИ МЕДИЦИНЫ ТРАНСПОРТА
МЗ УКРАИНЫ
ОДЕССКИЙ НАЦИОНАЛЬНЫЙ МЕДИЦИНСКИЙ УНИВЕРСИТЕТ
НАУЧНОЕ ОБЩЕСТВО ПАТОФИЗИОЛОГОВ УКРАИНЫ
АССОЦИАЦИЯ МИКРОЭЛЕМЕНТОЛОГОВ УКРАИНЫ
ВСЕУКРАИНСКАЯ АССОЦИАЦИЯ КЛИНИЧЕСКИХ
НЕЙРОФИЗИОЛОГОВ
АКАДЕМИЯ ТЕХНОЛОГИЧЕСКИХ НАУК УКРАИНЫ

БЮЛЕТЕНЬ XVI ЧТЕНИЙ ИМ. В. В. ПОДВЫСОЦКОГО

18 – 19 МАЯ 2017 ГОДА

ОДЕССА 2017

ББК 52. 52 Я 431

УДК 929 Подвысоцкий В. В. : 61

Организаторы – основатели конференции:

Министерство здравоохранения Украины
ГП Украинский НИИ медицины транспорта МЗ Украины
Одесский национальный медицинский университет
Научное общество патофизиологов Украины
Ассоциация микроэлементологов Украины
Всеукраинская ассоциация клинических нейрофизиологов
Академия технологических наук Украины

Главный редактор

Гоженко А. И.

Редакционная коллегия

Заместитель главного редактора

Насибуллин Б. А.

Бадюк Н. С.

Вастьянов Р. С.

Гойдык В. С.

Ефременко Н. И.

Ковалевская Л. А.

Лебедева Т. Л.

Прохоров В. А.

Шафран Л. М.

Шухтин В. В.

Ответственный секретарь

Квасневская Н. Ф.

Адрес редакции:

ул. Канатная 92, 65039, г.Одесса, Украина

Телефон: +38(048)722-12-92

e-mail: medtrans2@rambler.ru

веб-сайт: www.medtrans.com.ua

XVI–е чтения В.В. Подвысоцкого: Бюллетень материалов научной конференции (18-19 мая 2017 года). – Одесса: УкрНИИ медицины транспорта, 2017. – 432 с.

© УкрНИИ медицины транспорта

**ПОДВЫСОЦКИЙ
ВЛАДИМИР ВАЛЕРИАНОВИЧ**

24.05.1857 - 22.01.1913

Основатель и декан медицинского факультета,
Заведующий кафедрой общей патологии
Императорского Новороссийского университета
в городе Одессе
1900-1905

Глубокоуважаемые коллеги!

Для меня большая честь представить Вашему вниманию материалы XVI-х чтений им. В. В. Подвысоцкого, посвященных **160-летию** с его дня рождения. Работы опубликованные в сборнике в значительной мере отражают уровень теоретической медицинской мысли в Украине.

В. В. Подвысоцкий стоял у истоков патофизиологии и был одним из тех, кто активно создавал медицинскую науку в нашей стране. Поэтому достижения сегодня в этой области являются лучшим памятником нашему талантливому предшественнику.

Уверен, что патофизиологи и все теоретики медицины успешно будут продолжать развитие медицинской науки и практики в Украине.

Президент научного общества
патофизиологов Украины, проф.

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping loops and strokes, characteristic of a cursive signature.

А.И. Гоженко

Владимир Валерьянович Подвысоцкий

Владимир Валерьянович (24 мая [5 июня] 1857, село Максимовка (ныне Ичнянского района Черниговской области – 22 января 1913, Санкт-Петербург) – русский ученый, патолог, эндокринолог, иммунолог, микробиолог. Профессор. Педагог. Основоположник киевской школы патологов. Член-корреспондент Анатомического общества в Париже (1887). Член-корреспондент Императорской военно-медицинской академии (1900). Ординарный почётный член института экспериментальной терапии во Франкфурте-на-Майне (1911).

Отец – профессор фармакологии Казанского университета Валериан Осипович Подвысоцкий.

В 1877 году поступил и в 1884 году окончил медицинский факультет Киевского Императорского университета св. Владимира. В том же году выдержал экзамен на степень доктора медицины в Санкт-Петербургской военно-медицинской академии. В 1885 году был командирован на два года за границу, работал в Тюбингене, в Мюнхене у профессора Хуго Цимсена.

В 1886 году Подвысоцкий защитил диссертацию на тему «Возрождение тканей печенки». Был избран Военно-медицинской академией приват-доцентом по общей патологии. С этого же года редактировал ежемесячный журнал на русском и французском языках «Русский архив патологии, клинической медицины и бактериологии».

В 1885 – 1887 годах работал в качестве бактериолога в Институте Пастера. Принимал активное участие в борьбе с эпидемией холеры в Киеве (1892).

В 1887 году – приват-доцент, в 1888-м – экстраординарный, а с 1891-го – ординарный профессор патологии, заведующий кафедрой общей и экспериментальной патологии Киевского университета. С 1889 года состоял заведующим лечебницей и курсами Мариинской общины Красного Креста в Киеве.

За годы работы в Киевском университете В. В. Подвысоцкий создал отечественную школу общих патологов и патофизиологов; его учениками были А. А. Богомолец, Д. К. Заболотный, И. Г. Савченко, Л. А. Тарасевич и др.

Возглавлял в 1899 году создание медицинского факультета Новороссийского университета (ныне – Одесский национальный университет имени И. И. Мечникова) в Одессе, который в качестве декана возглавлял в течение 1900 – 1905 годов.

Кроме научной работы и организации медицинского факультета, Владимир Валерьянович принимал активное участие в общественной жизни Одессы. Он был председателем Одесского бальнеологического общества в течение четырёх лет, участвовал в деятельности общества одесских врачей, Медицинского общества при Новороссийском университете, Новороссийского общества естествоиспытателей. Был членом санитарно-эпидемиологической комиссии по улучшению санитарного надзора города. С помощью меценатов организовал строительство клиники детских болезней.

С 1902 по 1905 год – редактор еженедельной одесской газеты «Врач» (совместно с С. В. Владиславлевым), активно участвовал в работе журнала «Русский врач» (1902 – 1913).

В 1908 – 1910 гг. совместно с доктором Якобзоном Л. Я. редактировал перевод (с дополнениями) четырехтомной «Энциклопедии практической медицины» Шнирер-Фирордта (Издательское общество «Ф. А. Брокгауз – И. А. Ефрон»).

В 1905—1913 годах – директор Института экспериментальной медицины в Санкт-Петербурге. Одновременно преподавал на кафедре всеобщей патологии.

При его активном участии организован русский отдел гигиенической выставки в Дрездене (1911), гигиеническая выставка в Петербурге (1913).

Ещё будучи студентом, участвовал в экспедиции на Кавказ, где исследовал случаи заболевания лепрой (проказой).

Труды В. В. Подвысоцкого посвящены изучению микроскопического строения поджелудочной железы, процессу регенерации желудка, почек, мейбомиевых и слюнных желез, проблемам общей патологии, инфекций и иммунитета, этиологии злокачественных опухолей (роль паразитов и механических повреждений), вопросам эндокринологии, микробиологии и так далее.

В. В. Подвысоцкий был одним из инициаторов эндокринологических исследований. Им был проведен ряд работ по изучению развития графовых пузырьков яичника, деятельность надпочечников и т. д.

Особого внимания заслуживают работы по изучению возрождения тканей и кариомитозу или кариокинезу, за которые он был избран членом-корреспондентом анатомического общества в Париже и удостоен Академией Наук премией Бэра.

досліджуваних поліморфізмів генів VEGF, NOS3, IL1b і TNF α з розвитком ЕД у хворих на ЦД 2 типу, визначено їх вплив на розвиток і прогресування його ускладнень, пов'язаних з мікросудинними порушеннями при нефропатії, ретинопатії та нейропатії. З використанням багатогенного аналізу асоціації алелей, генотипів і гаплотипів поліморфних маркерів генів, що характеризують розвиток судинних ускладнень та ЕД, розроблено підходи до визначення індивідуального генетичного ризику розвитку ЦД 2 типу та прогнозування найбільш ймовірних ускладнень.

Ключові слова: цукровий діабет 2 типу, алельний поліморфізм

Key words: Diabetes mellitus type 2, allelic polymorphism.

УДК 617-001.17-08-039.76

ОСОБЛИВОСТІ МЕДИКО-СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ, ПОСТРАЖДАЛИХ ВНАСЛІДОК ПОЖЕЖ

FEATURES OF MEDICAL AND SOCIAL REHABILITATION OF THE PERSONS AFFECTED BY FIRE

**¹Ігнат'єв О. М., ¹Панюта О. І., ¹Ярмула К. А., ¹Ямілова Т. М.,
¹Добровольська О. О., ¹Прутіян Т. Л., ²Єфременко Т. О.**

*¹Одеський національний медичний університет
²Чорноморська басейна лікарня на водному транспорті,
м. Чорноморськ, Одеська область*

Актуальність. Під час пожежі у повітря потрапляє значна кількість диму, сажі, попелу, інших речовин, що формують зону задимлення. Особи, які вимушені знаходитись або працювати у зоні задимлення мають підвищений ризик гострого отруєння продуктами горіння. Клінічна картина гострого отруєння протікає у формі подразнення, синдрому бронхообструкції, гострого токсичного бронхіту, токсичної пневмонії або токсичного набряку легень. Своєчасна медична допомога значно полегшує перебіг токсичного ураження легень, але питання прогнозу щодо повного відновлення здоров'я та збереження працездатності у цих хворих не вирішене остаточно.

Мета. Визначити особливості медико-соціальної реабілітації працівників, які перенесли госте отруєння продуктами горіння у важкій формі, на віддаленому етапі.

Матеріали та методи. У роботі були проаналізовані історії хворих працівників, які звернулись за консультацією після перенесеного гострого отруєння продуктами горіння у важкій формі. Хворим виконувалось всебічне клінічне і лабораторно-інструментальне дослідження у стаціонарі Одеського обласного клінічного медичного центру (ООКМЦ). Аналізувались дані щодо нещасного випадку на підприємстві, виписки з амбулаторних карт і карт стаціонарного хворого, зміни стану здоров'я протягом захворювання.

Результати. За останній час за консультацією профпатолога звернулись 5 хворих, які перенесли гостре отруєння продуктами горіння на виробництві. Хворі були зайняті на видобутку вугілля (3 чол.), переробці пластику (1 чол.) і службі у МЧС (1 чол.).

Згідно з актами розслідування, нещасні випадки траплялись під час пожежі у замкнутому приміщенні. При кожній пожежі серед постраждалих було декілька осіб (від 3 до 28) з отруєннями різного ступеню. До клініки звертались постраждалі з найважчими формами отруєння.

Походячи з анамнезу і наданої медичної документації всі хворі терміново отримували медичну допомогу і були госпіталізовані до спеціалізованого стаціонару, де їм було встановлено діагнози важкого гострого токсичного бронхіту. Ускладненнями бронхіту були – бронхообструктивний синдром (1 хворий), гостра бактеріальна пневмонія (2 хворих), набряк легенів (1 хворий). Всі хворі з клінічним покращенням були виписані після лікування до праці, незважаючи на неповну ремісію та остаточні явища отруєння.

Час, що пройшов з моменту нещасного випадку до звернення за консультацією профпатолога, складав 2-5 років. За цей період хворі неодноразово звертались за медичною допомогою, знаходились на стаціонарному та амбулаторному лікуванні, але їх стан поступово погіршувався. Підставою для консультації у всіх випадках була фактична неможливість продовжувати роботу у зв'язку зі станом здоров'я.

Під час клінічного і лабораторно-інструментального обстеження на базі ООКМЦ всім хворим встановлено діагноз ХОЗЛ з розвитком дифузного пневмофіброзу, ускладненого хронічною легеневою недостатністю 1-2 ст. Враховуючи погіршення стану

здоров'я, прогресування пневмофіброзу, необхідність у постійній медичній допомозі трудовий прогноз хворих був визнаний несприятливим. За результатами обстеження всі хворі були направлені на МСЕК для встановлення проценту втрати працездатності.

З усіма постраждалими працював медичний психолог згідно затверджених протоколів.

Висновки. 1. Важкі форми гострого отруєння продуктами горіння (гострий токсичний бронхіт, набряк легень) на виробництві частіше спостерігаються при пожежах у замкнутому приміщенні.

2. Гострий токсичний бронхіт внаслідок отруєння продуктами горіння має тенденцію до розвитку ускладнень незважаючи на своєчасне надання спеціалізованої медичної допомоги.

3. Неможливість досягти повної ремісії або наявність залишкових явищ після завершення лікування хворого на гострий токсичний бронхіт є несприятливими факторами, які погіршують трудовий і медичний прогноз.

4. Віддаленими наслідками перенесеного гострого отруєння продуктами згоряння у важкій формі є розвиток пневмофіброзу і легеневої недостатності.

5. Вкрай бажана психологічна реабілітація постраждалих.

Key words: fire's victim, combustion product, severe poisoning, closed space.

УДК 613.693(091) + 629.78(091)

СТОРИНКИ ІСТОРІЇ – ВІД ЗАПУСКУ ПЕРШОГО СУПУТНИКА ДО ПОЛЬОТУ ЛЮДИНИ

CHAPTERS OF HISTORY- FROM THE LAUNCH OF THE FIRST SATELLITE TO THE HUMAN SPACEFLIGHT

Каденюк Л. К., Макаренко М. В.

*Національне космічне агентство України, м. Київ
Українська військово-медична академія МЗС України, м. Київ*

Загальними зусиллями вчених-спеціалістів авіаційної і космічної медицини, ряду науково-дослідних інститутів і конструкторських бюро Радянського Союзу в липні 1959 року був підготовлений важливий документ по відбору космонавтів. В